

Arrest

nr. 277 229 van 9 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Pegasuslaan 5
1831 DIEGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2022.

Gezien het arrest nr. 276 985 van 5 september 2022 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 7 september 2022 om 14.30 uur.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 7 september 2022, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 9 september 2022 om 10.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Braziliaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1988.

Op 18 juli 2022 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 10 augustus 2022 wordt de verzoekende partij gehoord door een protection officer van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 17 augustus 2022 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij kennelijk ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen blijkt dat u geboren werd in Presidente Médici, Rondonia (Brazilië) en u de Braziliaanse nationaliteit heeft. Van kindsaf voelde u zich aangetrokken tot jongens. Hoewel dit nooit werd uitgesproken, wisten zowel u als uw familie dat u homoseksueel was. Uw familie maakte op regelmatige basis denigrerende opmerkingen voor homoseksuelen. U kende in Brazilië een groot schaamtegevoel waardoor u uw geaardheid niet durfde te uiten. Ook buiten uw familie merkten mensen op dat u homoseksueel was, waardoor u vaak beledigd werd. Wanneer u tien of elf jaar was, stopte u met school omdat u te veel commentaar kreeg. U werkte vervolgens op de boerderij van uw familie. In 2014 verhuisde u met uw moeder naar Machadinho do Oeste, Rondonia (Brazilië). U ging vervolgens als houtbewerker aan de slag. Op 7 januari 2015 was u 's avonds nog gaan sporten, wanneer u een groep van vijf tot acht personen tegenkwam. Zij vielen u aan en riepen daarbij denigrerende namen voor homoseksuelen, waardoor u wist dat u aangevallen werd omwille van uw geaardheid. Er kwam een wagen voorbij, waardoor uw belagers wegliepen. Zij riepen nog dat zij u de volgende keer zouden doden. U probeerde hulp te zoeken bij de wagen die voorbijreed, maar deze negeerde u. U ging naar huis, waar u tegen uw moeder vertelde dat u in een gevecht was betrokken, maar u zei haar niet waarom. U wou niet naar het ziekenhuis gaan voor verzorging – u had een aantal wonden aan uw gezicht – omdat u bang was dat zij vragen zouden stellen en de politie zouden bellen. U had angst om hen te vertellen dat u was aangevallen omwille van uw geaardheid. Na dit incident wou u enkel nog Brazilië verlaten. U zocht informatie op in welk land men het meest tolerant is voor homoseksuelen en zo kwam u uit bij België. Omdat u niet meteen geld had om Brazilië te verlaten, bleef u bij uw moeder wonen en verliet u de woning enkel om naar uw werk te gaan. In maart 2016 reisde u legaal met het vliegtuig naar België. Na uw aankomst was uw grootste zorg werk vinden opdat u iets kon huren. Met een valse Portugese identiteitskaart op uw eigen naam, ging u aan de slag in bouw. U reisde ook voor een week naar Portugal om daar een contract te tekenen en documenten in te dienen. In 2017 werd u in België gearresteerd omwille van de valse identiteitskaart. U werd teruggestuurd naar Brazilië waar u opnieuw bij uw moeder Machadinho do Oeste ging wonen. U werkte er drie maanden zodat u een nieuw reis naar België kon betalen. In december 2017 keerde u terug naar België waar u illegaal werkte. U woonde op verschillende adressen in Vorst en Anderlecht, voordat u een eigen appartement vond in Anderlecht. U leerde een Braziliaanse man, Michel, kennen op uw werk. Hij had problemen met zijn tante en vroeg of hij bij u kon logeren, wat u toestond. Nadat hij een maand bij u logeerde, benaderde hij u en begonnen jullie een relatie. Hij had echter problemen met drugs waardoor u twee maanden later de relatie beëindigde. In december 2021 keerde u terug naar Brazilië omdat uw rijbewijs verlopen was. U verbleef in Brazilië opnieuw bij uw moeder in Machadinho do Oeste. In februari 2022 keerde u terug naar België. Op 9 april 2022 werd u in uw wagen tegengehouden door de politie. U was in België tot een celstraf van tien maanden veroordeeld voor het dragen van een valse identiteit in 2017. U werd door de politie gearresteerd en na vijfenveertig dagen in de gevangenis te hebben doorgebracht, werd u overgebracht naar het Repatriëringscentrum 127bis waar u vijftig à vijfenvijftig dagen werd opgesloten. U werd ten slotte overgebracht naar het Transitcentrum Caricole. U diende op 18 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in. U diende eerder geen verzoek in uit angst en schaamte omdat u niet wou vertellen over uw homoseksualiteit. Omdat u geen andere uitweg zag, diende u alsnog een verzoek in. Ook in België vertelde u niemand over uw geaardheid omdat u daar de moed niet voor had.

Ter staving van uw identiteit en of verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U verklaart de Braziliaanse nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen en te hebben ondergaan omwille van uw homoseksuele geaardheid. Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Brazilië op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt weliswaar dat president Bolsonaro zich schuldig maakt aan een homofoob discours en er in de Braziliaanse maatschappij sprake is van discriminatie en geweldplegingen ten aanzien van homoseksuelen. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat het homohuwelijk in 2013 gelegaliseerd werd en dat tengevolge van een beslissing van het Braziliaanse Hooggerechtshof in juni 2019 discriminatie op basis van seksuele oriëntatie strafbaar werd. Ook zijn er congresleden die openlijk homoseksueel zijn. Bovendien wordt nergens in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/ of politieke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid. Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Brazilië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. U verliet voor de eerste keer Brazilië in maart 2016 ten gevolge van een aanval op straat in Machadinho do Oeste in januari 2015 omwille van uw geaardheid (CGVS, p. 8, 14). U voegde hier aan toe dat u eveneens Brazilië verliet omwille van de beledigingen die u zowel van vreemden als familie ontving (CGVS, p. 14). U ging vervolgens in België illegaal aan de slag, maar in 2017 werd u door de Belgische autoriteiten gearresteerd in het bezit van een valse Portugese identiteitskaart. U werd hierop teruggestuurd naar Brazilië. U verklaarde toen voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat er geen enkele reden was waarom u niet terug naar Brazilië kon (CGVS, p. 5 en Vragenlijst DVZ 25/08/2017). U verklaarde geen verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend omdat u angst had en schaamte indien u over uw geaardheid zou moeten vertellen (CGVS, p. 5-6). U ging in Brazilië opnieuw bij moeder in Machadinho do Oeste inwonen (CGVS, p. 6). In december 2017 reisde u terug naar België waar u illegaal werk vond (CGVS, p. 6). U herhaalde dat u opnieuw geen verzoek indiende uit angst en schaamte (CGVS, p. 7). Voorgaande verklaringen voor uw nalaten weten echter niet te overtuigen. Immers van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, te meer u expliciet aangaf dat u in 2016 specifiek voor België koos nadat u opzoekwerk had verricht en dat hieruit bleek dat men hier het meest tolerant is voor homoseksuelen (CGVS, p. 5). Dat u dan bovendien eind 2021 twee maanden terugkeerde naar Brazilië enkel en alleen om er uw rijbewijs te vervangen (opdat u in geval van een politiecontrole in België een

geldig rijbewijs kon voorleggen waardoor u met rust zou gelaten worden; CGVS, p. 7) waarbij u opnieuw bij uw moeder in Machadinho do Oeste verbleef (CGVS, p. 5), haalt de ernst van uw voorgehouden problemen in Brazilië omwille van uw geaardheid helemaal onderuit. Dat u hierover verklaarde dat u enkel thuis bleef bij uw moeder (CGVS, p. 7), doet hier geen afbreuk aan. Daarenboven informeerde u zich niet over andere manieren waarop u dit rijbewijs kon vernieuwen zonder naar Brazilië terug te moeten reizen (CGVS, p. 6). Ook bij uw aanhouding in april 2022 werd u gevraagd naar elementen die een terugkeer naar uw land in de weg staan. Wederom bracht u geen enkel element aan (administratief rapport, FEDPOL, 10/04/2022). U verzocht pas op 18 juli 2022 om internationale bescherming, nadat u overgebracht werd naar eerst de gevangenis en later een gesloten centrum (CGVS, p. 5). U voegde hier aan toe dat u geen verzoek zou hebben ingediend indien u niet gearresteerd zou zijn geweest en dat u geen andere uitweg zag dan te vertellen over uw homoseksualiteit omdat u anders zou worden teruggestuurd naar Brazilië (CGVS, p. 7). Gelet op uw recente vrijwillige terugkeer naar Brazilië eind 2021, kan dit evenwel niet overtuigen. Uw houding, met name uw vrijwillige terugkeer naar Brazilië eind 2021 en uw zeer laattijdig verzoek om internationale bescherming, staat haaks op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vervolgens dient dan ook in het licht van voorgaande vaststellingen vastgesteld te worden dat uit het door u aangehaalde incident in Brazilië in januari 2015 - wat de reden was voor uw vertrek in maart 2016 - waarbij u op straat in Machadinho do Oeste werd aangevallen door vreemden omwille van uw seksuele geaardheid, bezwaarlijk een actuele gegronde vrees voor vervolging of een actueel reëel risico op ernstige schade kan worden geput bij een terugkeer naar Brazilië. Hierbij dient bovendien opgemerkt te worden dat u zowel na het incident van januari 2015 tot aan uw vertrek in maart 2016, als bij uw terugkeer in 2017 en 2021, bij uw moeder in Machadinho bleef wonen (CGVS, p. 6, 7, 11), waarbij u geen verdere problemen kende (CGVS, p. 11). Dat u hieraan toevoegde dat u enkel nog voor uw werk buiten kwam (CGVS, p. 11), doet hier geen afbreuk aan.

U verklaarde voorts dat u – die niet openlijk uitkwam voor uw geaardheid (CGVS, p. 9) – in Brazilië verbaal beledigd werd door mensen op straat en uw eigen familie omwille van uw geaardheid en u niet aanvaard werd door uw eigen familie (CGVS, p. 9, 14). Deze door u aangekaarte problemen omwille van uw geaardheid zijn, hoe laakbaar het gedrag van deze mensen ook mogen zijn, in alle redelijkheid onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar u verklaarde dat het moeilijk was om bij uw moeder te wonen (CGVS, p. 14), dient er op gewezen te worden dat u evenwel steeds bij uw moeder terug ging inwonen nadat u van België naar Brazilië terugkeerde (CGVS, p. 6-7). Bovendien verplicht niets u om bij haar te gaan wonen. Uit niets blijkt immers dat u omwille van redenen gelinkt aan de criteria van de vluchtelingenconventie of de subsidiaire bescherming er niet in zou slagen om werk te vinden in Brazilië, waardoor niet blijkt dat u geen zelfstandig leven zou kunnen opbouwen bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Integendeel, u heeft steeds in Brazilië kunnen werken (CGVS, p. 4, 6).

Wat betreft uw bewering dat u uw geaardheid in Brazilië niet kan beleven (CGVS, p. 11), wat ook door uw advocaat wordt aangehaald in zijn opmerkingen (CGVS, p. 15), dient er op gewezen te worden dat uit de toegevoegde informatie blijkt dat er wel degelijk Braziliaanse publieke personen openlijk uitkomen voor hun geaardheid. Hierbij dient aangestipt te worden dat u zich in Brazilië nooit op enige manier heeft geïnformeerd over wat uw rechten zijn als homoseksueel, noch waar u terecht zou kunnen (CGVS, p. 9-10). Uw verklaringen dat u dit niet deed omdat u hier niet aan dacht, u verlegen en bang bent (CGVS, p. 10), kunnen hier niet overtuigen. Immers, u was daarentegen wel in staat om opzoeken te verrichten naar welk land in Europa het meest tolerant staat tegenover homoseksuelen (CGVS, p. 5). Ten slotte wees uw advocaat er in zijn opmerkingen op dat u in het verleden dermate vernederd en gekleineerd werd door uw familie waardoor uw persoonlijkheid werd gevormd en dit u tegenhoudt om uw leven te leiden (CGVS, p. 15). Hierbij dient evenwel aangestipt te worden dat u dit er niet van weerhouden om eind 2021 naar Brazilië terug te keren naar uw moeder.

Aldus bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat omwille van uw geaardheid.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Uw identiteitsdocument kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit wordt hier immers niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In een eerste onderdeel van zijn verzoekschrift bevestigt verzoeker vervolgd te zijn geweest en vervolging te vrezen in Brazilië omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Hij wijst erop dat de verwerende partij zijn geaardheid niet in twijfel trekt. Voorts stelt hij dat indien het loutere feit homoseksueel te zijn misschien niet voldoende is om aan elke Braziliaanse burger die homoseksueel is het statuut van vluchteling te geven, hij reeds het slachtoffer is geworden van agressie in zijn land van herkomst. Voor deze daden van agressie kan hij geen beroep doen op bijstand van de nationale overheden. Verzoeker erkent dat hij reeds teruggekeerd is naar Brazilië, maar beklemtoont hierbij dat hij zijn geaardheid verborgen hield, daar het onmogelijk is om er te leven indien hij dit niet zou doen. Homoseksualiteit is nog steeds een groot taboe in Brazilië. Dit wordt mede gevoed door de tal van ongepaste en homofobe uitlatingen van de president. Er wordt een klimaat gecreëerd dat homohaat toelaat en favoriseert. Als men in zo'n context opgroeit, spreekt het voor zich dat men angst heeft en zich schaamt voor zijn identiteit. Verzoeker haalt verder aan dat zijn familie hem steeds gekleineerd heeft. Hij heeft nooit een verzoek om internationale bescherming durven indienen daar hij zich schaamde. Verzoeker stelt dat als hij naar Brazilië terugkeert en leeft volgens zijn geaardheid, wat zijn recht is, riskeert het slachtoffer te worden van daden van agressie.

In een tweede onderdeel van zijn verzoekschrift citeert verzoeker artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en stelt vervolgens dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van voormeld artikel.

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1. Verzoeker verklaart in Brazilië vervolgd te zijn geweest omwille van zijn seksuele geaardheid en vreest dat dit opnieuw zal gebeuren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

3.2. De homoseksuele geaardheid van verzoeker wordt *in casu* niet in twijfel getrokken.

Echter blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Brazilië niet voldoende is om te worden erkend als vluchteling. Vooreerst blijkt dat het homohuwelijk in 2013 gelegaliseerd werd in Brazilië en dat in juni 2019 discriminatie op basis van seksuele oriëntatie strafbaar werd door een uitspraak van het Braziliaanse Hooggerechtshof. Ook zijn er congresleden die openlijk homoseksueel zijn. Nergens in deze informatie wordt melding gemaakt van eventuele publieke, gerechtelijke en/of politionele vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid.

Dit neemt niet weg dat er in de Braziliaanse maatschappij sprake is van discriminatie en geweld tegen homoseksuelen en dat de Braziliaanse president zich schuldig maakt aan een homofob discours. Ook de opkomst van evangelische bewegingen en van extreemrechts in politieke kringen, alsook de patriarchale orde in Brazilië bedreigen de door seksuele minderheden verworven rechten. Uit de voorgelegde landeninformatie kan evenwel niet worden afgeleid dat het homofob geweld en de discriminatie in Brazilië systematisch zijn, noch dat elke homoseksueel in Brazilië omwille van zijn of haar seksuele geaardheid vervolging riskeert. Hoewel uit het voorgaande kan blijken dat personen met een homoseksuele geaardheid een hoger risico lopen om het slachtoffer te worden van bepaalde feiten, kan eruit niet worden besloten dat iedere homoseksueel in Brazilië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging en blijft een individuele beoordeling van het verzoek om internationale bescherming bijgevolg noodzakelijk.

Het komt daarbij aan verzoeker toe om op basis van zijn individuele omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Uit verzoekers verklaringen blijkt evenwel geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit waaruit zou blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt: *“Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. U verliet voor de eerste keer Brazilië in maart 2016 ten gevolge van een aanval op straat in Machadinho do Oeste in januari 2015 omwille van uw geaardheid (CGVS, p. 8, 14). U voegde hier aan toe dat u eveneens Brazilië verliet omwille van de beledigingen die u zowel van vreemden als familie ontving (CGVS, p. 14). U ging vervolgens in België illegaal aan de slag, maar in 2017 werd u door de Belgische autoriteiten gearresteerd in het bezit van een valse Portugese identiteitskaart. U werd hierop teruggestuurd naar Brazilië. U verklaarde toen voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat er geen enkele reden was waarom u niet terug naar Brazilië kon (CGVS, p. 5 en Vragenlijst DVZ 25/08/2017). U verklaarde geen verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend omdat u angst had en schaamte indien u over uw geaardheid zou moeten vertellen (CGVS, p. 5-6). U ging in Brazilië opnieuw bij moeder in Machadinho do Oeste inwonen (CGVS, p. 6). In december 2017 reisde u terug naar België waar u illegaal werk vond (CGVS, p. 6). U herhaalde dat u opnieuw geen verzoek indiende uit angst en schaamte (CGVS, p. 7). Voorgaande verklaringen voor uw nalaten weten echter niet te overtuigen. Immers van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, te meer u expliciet aangaf dat u in 2016 specifiek voor België koos nadat u opzoekwerk had verricht en dat hieruit bleek dat men hier het meest tolerant is voor homoseksuelen (CGVS, p. 5). Dat u dan bovendien eind 2021 twee maanden terugkeerde naar Brazilië enkel en alleen om er uw rijbewijs te vervangen (opdat u in geval van een politiecontrole in België een geldig rijbewijs kon voorleggen waardoor u met rust zou gelaten worden; CGVS, p. 7) waarbij u opnieuw bij uw moeder in Machadinho do Oeste verbleef (CGVS, p. 5), haalt de ernst van uw voorgehouden problemen in Brazilië omwille van uw geaardheid helemaal onderuit. Dat u hierover verklaarde dat u enkel thuis bleef bij uw moeder (CGVS, p. 7), doet hier geen afbreuk aan. Daarenboven informeerde u zich niet over andere manieren waarop u dit rijbewijs kon vernieuwen zonder naar Brazilië terug te moeten reizen (CGVS, p. 6). Ook bij uw aanhouding in april 2022 werd u gevraagd naar elementen die een terugkeer naar uw land in de weg staan. Wederom bracht u geen enkel element aan (administratief rapport, FEDPOL, 10/04/2022). U verzocht pas op 18 juli*

2022 om internationale bescherming, nadat u overgebracht werd naar eerst de gevangenis en later een gesloten centrum (CGVS, p. 5). U voegde hier aan toe dat u geen verzoek zou hebben ingediend indien u niet gearresteerd zou zijn geweest en dat u geen andere uitweg zag dan te vertellen over uw homoseksualiteit omdat u anders zou worden teruggestuurd naar Brazilië (CGVS, p. 7). Gelet op uw recente vrijwillige terugkeer naar Brazilië eind 2021, kan dit evenwel niet overtuigen. Uw houding, met name uw vrijwillige terugkeer naar Brazilië eind 2021 en uw zeer laattijdig verzoek om internationale bescherming, staat haaks op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vervolgens dient dan ook in het licht van voorgaande vaststellingen vastgesteld te worden dat uit het door u aangehaalde incident in Brazilië in januari 2015 - wat de reden was voor uw vertrek in maart 2016 - waarbij u op straat in Machadinho do Oeste werd aangevallen door vreemden omwille van uw seksuele geaardheid, bezwaarlijk een actuele gegronde vrees voor vervolging of een actueel reëel risico op ernstige schade kan worden geput bij een terugkeer naar Brazilië. Hierbij dient bovendien opgemerkt te worden dat u zowel na het incident van januari 2015 tot aan uw vertrek in maart 2016, als bij uw terugkeer in 2017 en 2021, bij uw moeder in Machadinho bleef wonen (CGVS, p. 6, 7, 11), waarbij u geen verdere problemen kende (CGVS, p. 11). Dat u hieraan toevoegde dat u enkel nog voor uw werk buiten kwam (CGVS, p. 11), doet hier geen afbreuk aan.

U verklaarde voorts dat u – die niet openlijk uitkwam voor uw geaardheid (CGVS, p. 9) – in Brazilië verbaal beledigd werd door mensen op straat en uw eigen familie omwille van uw geaardheid en u niet aanvaard werd door uw eigen familie (CGVS, p. 9, 14). Deze door u aangekaarte problemen omwille van uw geaardheid zijn, hoe laakbaar het gedrag van deze mensen ook mogen zijn, in alle redelijkheid onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar u verklaarde dat het moeilijk was om bij uw moeder te wonen (CGVS, p. 14), dient er op gewezen te worden dat u evenwel steeds bij uw moeder terug ging inwonen nadat u van België naar Brazilië terugkeerde (CGVS, p. 6-7). Bovendien verplicht niets u om bij haar te gaan wonen. Uit niets blijkt immers dat u omwille van redenen gelinkt aan de criteria van de vluchtelingenconventie of de subsidiaire bescherming er niet in zou slagen om werk te vinden in Brazilië, waardoor niet blijkt dat u geen zelfstandig leven zou kunnen opbouwen bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Integendeel, u heeft steeds in Brazilië kunnen werken (CGVS, p. 4, 6).

Wat betreft uw bewering dat u uw geaardheid in Brazilië niet kan beleven (CGVS, p. 11), wat ook door uw advocaat wordt aangehaald in zijn opmerkingen (CGVS, p. 15), dient er op gewezen te worden dat uit de toegevoegde informatie blijkt dat er wel degelijk Braziliaanse publieke personen openlijk uitkomen voor hun geaardheid. Hierbij dient aangestipt te worden dat u zich in Brazilië nooit op enige manier heeft geïnformeerd over wat uw rechten zijn als homoseksueel, noch waar u terecht zou kunnen (CGVS, p. 9-10). Uw verklaringen dat u dit niet deed omdat u hier niet aan dacht, u verlegen en bang bent (CGVS, p. 10), kunnen hier niet overtuigen. Immers, u was daarentegen wel in staat om opzoeken te verrichten naar welk land in Europa het meest tolerant staat tegenover homoseksuelen (CGVS, p. 5). Ten slotte wees uw advocaat er in zijn opmerkingen op dat u in het verleden dermate vernederd en gekleineerd werd door uw familie waardoor uw persoonlijkheid werd gevormd en dit u tegenhoudt om uw leven te leiden (CGVS, p. 15). Hierbij dient evenwel aangestipt te worden dat u dit er niet van weerhouden om eind 2021 naar Brazilië terug te keren naar uw moeder."

In voorliggend verzoekschrift onderneemt de verzoekende partij geen ernstige poging om voormelde motieven, die betrekking hebben op de kern van haar relaas, pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt, te verklaren of te weerleggen. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. De verzoekende partij komt in wezen immers niet verder dan het louter herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van bepaalde bevindingen van de commissaris-generaal. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoeker haalt doorheen haar relaas geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk incident aan waaruit zou blijken dat zij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor een vervolging in de zin van

het Vluchtelingenverdrag. De Raad merkt op dat nergens uit haar verklaringen blijkt dat de verzoekende partij in Brazilië ooit werd gearresteerd of mishandeld, geheel werd verstoten door haar familie of de toegang tot werk, voedsel of gezondheidszorg is ontzegd omwille van haar seksuele geaardheid. Tevens werd reeds vastgesteld dat de incidenten waarbij zij beweert te zijn gediscrimineerd omwille van haar homoseksuele geaardheid op zich, in zoverre geloofwaardig, onvoldoende zwaarwichtig en actueel zijn om te spreken van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Waar verzoeker aanhaalt dat hij in Brazilië door zijn familie verstoten was, blijkt uit het geheel van de verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij zich beperkt tot algemene en vage verklaringen omtrent beledigingen die zijn familie tegen hem geuit zouden hebben (notities persoonlijk onderhoud [hierna: NPO], p.9). Van iemand die in Brazilië opgegroeid is, er gedurende achtentwintig jaar gewoond heeft en dit heel zijn leven samen met zijn moeder, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij concrete en doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent de beledigingen die zijn familie ten aanzien van hem geuit heeft. De ernst van de voorgehouden verbale beledigingen door zijn familieleden wordt verder ondermijnd door het gegeven dat verzoeker die in Brazilië tewerkgesteld was, geen poging ondernomen heeft om te verhuizen eenmaal hij volwassen was en nog gedurende tien jaar met zijn moeder samengeleefd heeft.

In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij in Brazilië slachtoffer was van agressie omwille van zijn geaardheid en hiervan foto's bijvoegt. Verzoeker gaat hiermee voorbij aan de terechte vaststellingen in de bestreden beslissing dat de voorgehouden agressie in januari 2015 plaatsgevonden heeft, dat hij gedurende 15 maanden op dezelfde plaats is blijven wonen, namelijk bij zijn moeder in Machadinho alwaar hij geen verdere problemen kende. Ook verbleef hij bij zijn terugkeer in 2017 en 2021 bij zijn moeder in Machadinho alwaar hij geen verdere problemen kende. Het betreft aldus een eenmalig feit waaruit actueel geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan blijken. Evenmin vormde de voorgehouden agressie in januari 2015 de reden van verzoekers vertrek uit Brazilië. Waar verzoeker aanhaalt dat hij in Brazilië, na de aanval in 2015, thuis bleef, kan er niet aan voorbijgegaan worden dat hij wel bleef werken en zich met de moto naar het werk verplaatste. Zoals reeds aangegeven bleef hij ook steeds op dezelfde plaats wonen. Zowel de buurtbewoners als zijn collega's waren op de hoogte van zijn seksuele geaardheid, doch heeft verzoeker sinds januari 2015 geen andere problemen ondervonden.

Waar verzoeker weliswaar melding maakt van verbale beledigingen, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker hier bijzonder vaag over is en de genoemde beledigingen geenszins dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Voorts staat het gegeven dat verzoeker jaren heeft gewacht na zijn aankomst in België om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, haaks op de door hem voorgehouden vrees voor vervolging. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. Wat betreft verzoekers betoog dat hij geen verzoek indiende omwille van angst en schaamte, dient te worden benadrukt dat dit geenszins als afdoende verschooning kan worden aanvaard en niet kan verantwoorden waarom hij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hem noopte zijn land van herkomst te verlaten, dan wel die hem verhindert ernaar terug te keren. Dat verzoeker meerdere jaren wachtte alvorens enig initiatief te nemen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en daarenboven ook nog teruggekeerd is naar Brazilië, hypothekeert dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van de beweerdte nood aan internationale bescherming.

Waar verzoeker ter terechtzitting betoogt dat hij bij een terugkeer naar Brazilië zijn seksuele geaardheid zal dienen te verbergen, blijkt dit geenszins uit de motieven van de bestreden beslissing. Uit de verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat zijn familie en omgeving in Brazilië op de hoogte was van zijn seksuele geaardheid of dit minstens vermoedde, echter maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in zijn land van herkomst omwille van zijn seksuele geaardheid vervolgd werd zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat.

Waar het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging impliceert, is een feitelijke en individuele beoordeling vereist rekening houdende met alle concrete omstandigheden eigen aan de zaak en de persoon van de verzoeker. Een loutere

verwijzing naar algemene landeninformatie over de situatie van homoseksuelen in Brazilië volstaat op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

Uit deze elementen kan dan ook niet blijken dat verzoeker in de toekomst alsnog nood zou hebben aan internationale bescherming omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Zowel tijdens zijn persoonlijk onderhoud als in zijn verzoekschrift brengt verzoeker verder evenmin enig ander, concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat hij naar de toekomst toe omwille van die reden(en) nood zou hebben aan internationale bescherming. Alles samen genomen, maakt verzoeker bijgevolg niet *in concreto* aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar Brazilië zal terechtkomen in een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel aan documenten en zijn verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook zijn individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over de situatie van homoseksuelen in Brazilië, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker doorheen haar verklaringen een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging omwille van haar geaardheid niet concreet aannemelijk maakt.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten onvoldoende zwaarwichtig zijn en dat zijn homoseksuele geaardheid op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

4.3. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Wat betreft de veiligheidssituatie in Brazilië wordt in de bestreden beslissing nog gemotiveerd als volgt: *“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechterlijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.*

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de

autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Voormelde motieven laat verzoeker volledig ongemoeid. Hij brengt geen concrete elementen bij die deze vaststellingen in een ander daglicht stellen. Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in Brazilië is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet

4.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.5. Waar verzoeker tot slot vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. RYCKASEYS